

Eudontomyzon danfordi

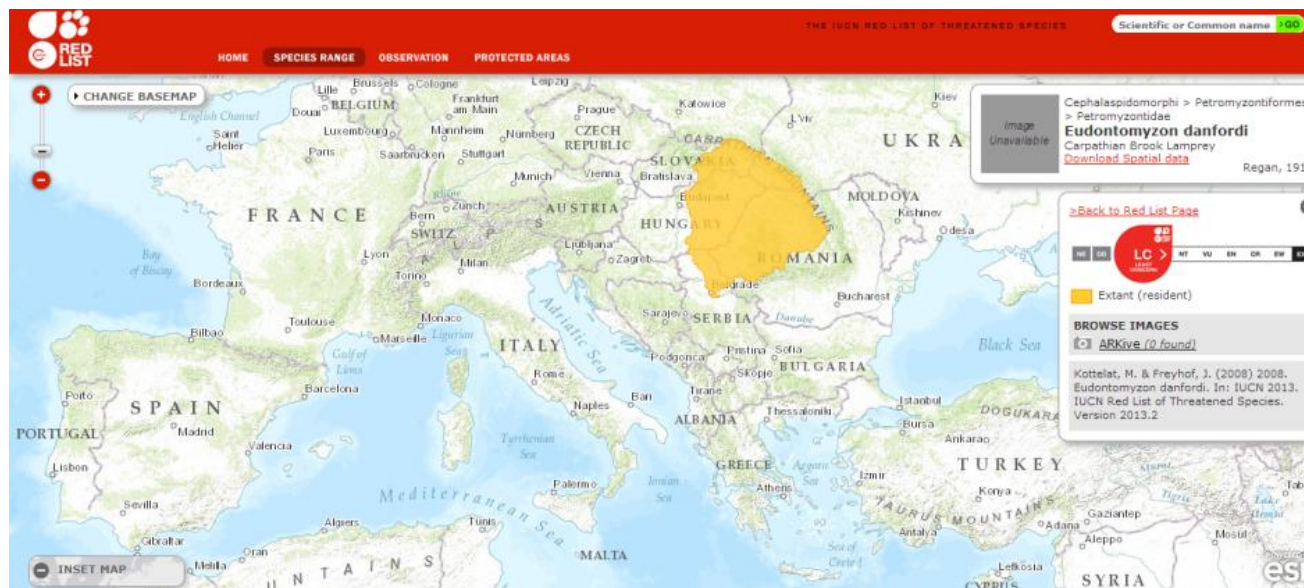
REGAN, 1911

Date generale ale specie *Eudontomyzon danfordi* REGAN, 1911

Nr. crt.	Informație/Atribut	Descriere						
1	Cod Specie - EUNIS	8667						
2	Denumirea științifică	<i>Eudontomyzon danfordi</i> REGAN, 1911						
3	Denumirea populară	chișcar, cicar, cicar de smoală, pișcar, sugaci, nouă ochi						
4	Statutul de conservare în EU	LC - Cu probabilitate mică de dispariție						
		<p>Chișcarul este un ciclostom de talie mică (15-22 cm, rar 30 cm; 10-25 g) al cărui corp este alungit, cilindric, serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în jumătatea posterioară a corpului, deoarece segmentul cuprins între orificiul anal și extremitatea posterioară a înotătoarei caudale (regiunea caudală) este comprimat lateral. Orificiul bucal de formă circulară (poziționat inferior față de planul lateral) prezintă pe margine papile cornoase, respectiv dinți odontoizi. Cavitatarea bucală a ciclostomilor are formă de „pâlnie” și este tapetată cu glande salivare. Zona laterală din regiunea capului prezintă 7 perechi de fante branhiale, iar pe linia medio-dorsală, înaintea ochilor, întâlnim o fosă nazală. Înotătoarele la ciclostomi sunt prezente numai în jumătatea posterioară a corpului, segment care deține numai înotătoare neperechi (dorsală, caudală, respectiv anală).</p> <p>Zona dorsală prezintă o culoare gri-albăstrui sau gri-brun, părțile laterale expun o culoare gri-gălbui, iar partea ventrală expune o culoare gălbuie, respectiv un alb-murdar.</p> <p>Posibile confuzii</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Speciile cu care <i>Eudontomyzon danfordi</i> poate fi confundată</th> <th>Caracterele diferențiale față de <i>Eudontomyzon danfordi</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td><i>Eudontomyzon mariae</i></td> <td>Odontoizii labiali externi sunt rari și mici față de odontoizii de la <i>Eudontomyzon danfordi</i> (odontoizii labiali externi sunt numeroși și sunt dispuși radiar). Capul se îngustează posterior de ventuza bucală. Taliele mai mică 15-22 cm.</td> </tr> <tr> <td><i>Eudontomyzon vladykovi</i></td> <td>Odontoizii labiali externi sunt rari și mici. Capul nu se îngustează posterior de ventuza bucală.</td> </tr> </tbody> </table> <p>Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 3-4 ani, iar epoca/perioada de reproducere are loc în lunile aprilie-august, perioadă în care reproducătorii migrează în amonte, depunând ponta pe funduri mălos-nisipoase. După eclozare, larvele se retrag în masa mărului până la vârsta de 3-4 ani (după unii autori, până la vârsta de 5 ani), dar ies noaptea în vederea procurării hranei, hrănindu-se cu microfloră, microfaună, respectiv detritus. Indivizii care devin adulți se retrag în zonele mai adânci și se adăpostesc deseori sub pietre sau se așează/fixează pe/de peștii vii cu solzi mici prin intermediul dinților odontoizi. Odată fixați de tegumentul peștilor, extrag prin intermediul limbii sânge, respectiv țesut, procurându-și în acest mod hrana.</p> <p>Debutul pregătirii de iernare are loc în luna octombrie, atunci când adulții se retrag în masa mărului. Chișcarul trăiește 3-4 ani (după unii autori, până la vârsta de 5 ani) ca larvă și 1,5-2 ani ca adult.</p>	Speciile cu care <i>Eudontomyzon danfordi</i> poate fi confundată	Caracterele diferențiale față de <i>Eudontomyzon danfordi</i>	<i>Eudontomyzon mariae</i>	Odontoizii labiali externi sunt rari și mici față de odontoizii de la <i>Eudontomyzon danfordi</i> (odontoizii labiali externi sunt numeroși și sunt dispuși radiar). Capul se îngustează posterior de ventuza bucală. Taliele mai mică 15-22 cm.	<i>Eudontomyzon vladykovi</i>	Odontoizii labiali externi sunt rari și mici. Capul nu se îngustează posterior de ventuza bucală.
Speciile cu care <i>Eudontomyzon danfordi</i> poate fi confundată	Caracterele diferențiale față de <i>Eudontomyzon danfordi</i>							
<i>Eudontomyzon mariae</i>	Odontoizii labiali externi sunt rari și mici față de odontoizii de la <i>Eudontomyzon danfordi</i> (odontoizii labiali externi sunt numeroși și sunt dispuși radiar). Capul se îngustează posterior de ventuza bucală. Taliele mai mică 15-22 cm.							
<i>Eudontomyzon vladykovi</i>	Odontoizii labiali externi sunt rari și mici. Capul nu se îngustează posterior de ventuza bucală.							
5	Descrierea speciei							

- 6 Perioade critice ✓aprilie – august deoarece este perioada de reproducere;
 ✓mai – septembrie deoarece este perioada de predezvoltare.
- 7 Cerințe de habitat Preferă apele curgătoare (specie reofilă) aflate în zona montană și submontană.
 Adulții se retrag în zonele mai adânci și se adăpostesc deseori sub pietre sau se fixează pe peștii vii.
 Este considerată specie nativă în România, Ungaria, Serbia, Slovacia, Polonia și Ucraina.

8 Arealul speciei

Arealul specie (www.iucnredlist.org)

9 Distribuția în România

În România a fost identificată în ecosistemul acvatic reofil Nera, respectiv Jiu. Datorită presiunii antropice, specia nu a mai fost întâlnită din anul 1948 în ecosistemul acvatic reofil Jiu. Zglăvocol este răspândit cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Vișeu, Iza, Someșul Mare, Sălăuța, Bistrița transilvăneană, Șieu, Someșul Cald și Rece, afluenții Someșului, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Lăpușna, Arieș, Iara, Târnava Mare, Ampoi, Sebeș, Strei, Râul Mare, Bega, Timiș, Mistral Mărului, Bârzava, Nera, Șopotul Nou, Beiu, Cerna, Dunăre, Jiu, Tismana, Motru, Olt, Apa Neagră, Bârsa, Valea Sâmbetei, Lotru, Topolog, Argeș, Vâlsan, Râul Doamnei, Râul Târgului, Argeșel, Dâmbovița, Ialomița, Siret, Suceava, Moldova etc.

10 Populația națională

Regiuni biogeografice				
Alpină	Continentală	Panonică	Stepică	Pontică
5.000	-	5.000	-	
10.000 I		10.000 I		

sursa: <http://bd.eionet.europa.eu/article17/reports2012/species/report/?period=3&group=Fish&country=RO®ion=>

11 Calitatea datelor privind populația națională

Slabă și insuficientă

12 Fotografii

Foto: Ioan BĂNĂȚEAN-DUNEA

13 Regim de protecție

Nominalizată în	Directiva Habitate	OUG 57/2007 aprobat prin Lege nr. 49/2011
	Anexa II	Anexa 3

14 Informații specifice speciei

La nivelul ariei naturale protejate ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, specia *Eudontomyzon danfordi* a fost identificată în ecosistemul acvatic reofil Miniș.